

Lag om ändring i rättegångsbalken;

SFS 1990:747

Utkom från trycket
den 28 juni 1990

utfärdad den 14 juni 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om rättegångsbalken
dels att 44 kap. 10 § skall ha följande lydelse,
dels att det i balken skall införas två nya paragrafer, 18 kap. 3 a § och 44
kap. 7 b §, av följande lydelse.

18 kap.

3 a § Har den vinnande parten inlett rättegången genom ansökan om stämning trots att saken lika gärna hade kunnat avgöras i mål enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning, är hans rätt till ersättning för kostnader begränsad till vad han hade kunnat få i ett sådant mål.

44 kap.

7 b § Har käranden grundat sitt yrkande på ett skriftligt fordringsbevis eller på en skriftlig utfästelse som rör annan fullgörelse än betalning, får tredskodom meddelas även om svaranden efter föreläggande att skriftligen avge svaromål vid påföljd av tredskodom uppfyllt vad som sägs i 7 a § andra stycket men inte förmått visa sannolika skäl för sin inställning.

Första stycket gäller inte, om kärandens yrkande grundas på ett ömsesidigt förpliktande avtal och svaranden gör invändning om vederlaget.

Tredskodom enligt första stycket får inte meddelas om käranden motsätter sig det.

10 §² Vid återvinning skall handläggningen av målet, i den del återvinning har sökts, fortsätta där den slutade när frågan om tredskodom togs upp. Avser återvinningsansökningen en tredskodom som meddelats med stöd av 7 b §, får sådan tredskodom inte meddelas på nytt i målet.

En part mot vilken tredskodom meddelas på nytt har inte rätt till återvinning i målet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1989/90: 85, JuU31, rskr. 311.

² Senaste lydelse 1987: 747.

